

Preses. Supplicium.

lis, Custos, & Diffinitores prædicti Nobis nuper exponi fecerunt, in Decreto supradicto statuta præfata dumtaxat confirmata fuerint, ipsi vero Exponentes etiam eorundem Conventuum erectionem Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri plurimum desiderant. Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§.2. Nos igitur ipsos Exponentes amplioris favore gratiæ prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum haurum serie absolventes, & absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de memoratorum Cardinalium consilio, & attentæ relatione, quam Ven. Fr. noster Alderanus Episcopus Ostien. ejusdem S. R. E. Cardinalis Cybo nuncupatus dicti Ordinis apud Nos, & Sedem Apostolicam Protector eisdem Cardinalibus super præmissis fecit, Erectionem prædictorum trium Conventuum Recollectionis in eadem Provincia factam, ut præfertur auctoritate Apost. tenore præsentium approbamus pariter, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Confirmatio & Erectionis.

Clausula.

§.3. Decernentes easdem præsentibus literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suisque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respectively inviolabiliter observari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit Conventuum, Provinciæ, & Ordinis prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes illis alias in suo robore permanentibus ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris die XXI. Novembris MDCXCIII. Pontificatus nostri Anno Tertio.

LXXV.

Conceduntur Privilegia Capellanis communibus Sanctitatis Suae.

Dat. 4. Dec. 1693. An. 3.

Similia Privilegia concessa fuere ab Alex. VIII. Constitut. edita 1690, Aug. 2. Pontif. 1. Et conce-

duntur a Clem. XI. Const. ed. 1712; Decem. 7. Pont. 12.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

G Rata familiaritatis obsequia, quæ dilecti filii Joachinus Tenaccolus Civitatis Castellæ Canonici secularis, & Collegiæ Ecclesiæ Sancti Nicolai in Carcere Tulliano de Urbe, Carolus Emigdius Ridolphus Alculanus, Hieronymus Ferrarius Novariensis, Joannes Dominicus Cozzardus Romanus, Bernardinus Brunettus Venetus, & Dominicus Palloccius Sabinen. Diocesis Presbyteri moderni Capellæ nostræ Pontificiæ Capellani familiares nostri, Nobis, & Apostolicæ Sedi hætenus impenderunt, & adhuc sollicitis studiis impendere non desistunt, necnon vitæ, ac morum honestas, aliaque laudabilia probitatis, & virtutum merita, quibus eorum personas tam familiari experientia, quam etiam fidei dignorum testimonio juvari percipimus, Nos inducunt, ut illis reddamus ad gratiam liberales.

Nomina Capellanorum.

§.1. Hinc est, (Reliqua vide Inn. XI. Constit. ed. 1680, Aug. 2, P. 1.)

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Pisc. die IV. Decem. MDCXCIII, Pontificatus nostri Anno Tertio.

LXXVI.

Indicatur Jubileum Universale pro pace inter Principes Christianos.

Dat. 7. Sept. 1693. An. 3.

Indicatum fuit universale Jubileum initio sui Pontificatus Const. ed. 1691, Nov. 12, P. 1. Et iterum pro eadem pace Const. ed. 1695, Decem. 3, P. 5.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Universis Christianis Literas inspecturis Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

U Bi primum humilitatem nostram ad supremi Apostolatus fastigium evexit Altissimus cum universam plane Christianam Rempublicam longe, lateque sevientium bellorum procellis agitari videremus, nihil Pastoralis Officio, quo immerentes fungimur, antiquius fuit, quam Catholicos Principes diuturnis, & acerbissimis dissidiis inter se decertantes, ad pristina charitatis compagem revocare. Cujus enim, vel ferreum pectus non commovissent tot Populorum cædes, tot Urbium incendia, excidia Regnorum? Quis ad tot, tantisque fidei Populo, absque ullo Sacrarum, ac prophanarum rerum discrimine, calamitates non exhorruisset? Aut quomodo Pontificia nostra sollicitudo, qua ad opponendum Nos tanquam Murum pro Domo Dei jugiter tenemur ad innumera inde exorta, & sane gravissima Orthodoxæ Religionis detrimenta non exarsisset? Hinc majori, qua potuimus, paternæ Charitatis contentione, atque opera, qua precibus apud Deum cujus præstabilem super hominum malitia bonitatem invocare non cessavimus, qua Officiis apud Principes, quos ad salubria pacis consilia enixe cohortari, atque ad prælianda bella Domini ipsismet, quibus inter se

Exordium ex perurbato rum statu petunt.

& Inn. XI. Constitutiones super sportulis Judicum, & Tribunalium Urbis.

Laudatæ Constitutiones sunt Pii IV. Const. ed. 1561, Dec. 27. Et Constitut. ed. 1562, Jan. 2. Pauli V. Const. ed. 1611, Mar. 1. Et Inn. XI. Constit. edita 1689, Jan. 28. Ab eodem Inn. præscripta fuerunt stipendia, & Taxa pro rella Montium directione Const. ed. 1689, Jan. 6, P. 12. Ab hoc Pontifice vero suppressa nonnulla Officia, quorum hic mentio habetur Const. ed. 1692, Sep. 17, P. 2. Et Const. ed. 1699, Jan. 30, P. 9. confirmatur Constitutio super datis, & promissis pro justitia, vel gratia.

INNOCENTIUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI.

Ad perpetuam rei memoriam.

C ircumspecta Romani Pontificis providentia nihil relinquit incertum, nihil præterit inordinatum, sed omnia suo Pastoralis commissi officio, quoties opus est, certa lege determinat, ac ne quis fines rebus provide, & accurate præscriptos transgrediatur, ordinationes desuper editas innovat, confirmat, declarat, & ampliat prout rationabiles cause persuadent, & in Domino conspici salubriter expedire. Præsertim vero, ut lites in hac Alma Urbe, ad quam Christianus Orbis pro Justitia jugiter confluit, moderatis, & minoribus, quibus par est, & fieri potest, expensis agantur, casus in quibus illæ debentur, ordinate præscribit, ac etiam debitas limite congruæ moderationis concludit. Cum autem inter hujusmodi expensas sportula Judicum Delegatorum connumerentur, earumdem quoque determinationi, ac determinationem, & moderationem hujusmodi, rerum, & temporum circumstantiis attente pensatis, Apostolicæ confirmationis, declarationis, seu novæ provisionis munimine corroborat.

Exordium a causis hujus Const. petiti.

§.1. Alias siquidem felix record. Pius IV. in suis Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo sexagesimo primo, sexto Kalendas Januarii super reformatione causarum Palatii Apostolici Auditorii, alias Rotæ Romanæ, & Pauli V. Romani Pontifices Prædecessores nostri etiam in suis Anno ejusdem Incarnationis millesimo sexcentesimo, undecimo Kal. Martii super reformatione Tribunalium Urbis præfata sub titulo de Auditorio Rotæ respective expeditis literis statuerunt eodem verborum tenore, qui sequitur. Ut debitus modus sportulis imponatur non possint Auditores a partibus pro se, vel alium quovis modo sportularum nomine aliquid petere, vel exigere, sed nec a sponte dantibus ultra taxam infra scriptam accipere, videlicet. In Causis pecuniariis, seu profanis, aut quæ alias pretio quoquo modo aestimari possint, si aestimatio rei, de qua agatur, non excedat summam mille ducatorum, aureos decem. A mille vero usque ad decem millia, viginti quinque, A decem millibus usque ad viginti millia, quinquaginta, Ab inde supra usque ad quamcumque summam, centum. In Beneficialibus vero, si redditus annuus, de quo agatur, non excedat summam centum ducatorum, similiter decem. A centum vero usque ad mille, viginti quinque. A mille usque ad tria millia, quinquaginta. Ab inde

A Pio IV, & Paulo V. determinatae sunt Sportule pro Auditoribus Rotæ.

ter se digladiantur armis adversus communem, & terretimum christiani nominis hostem excitare, atque urgere curavimus, publica Christiani Orbis cause hætenus non desuimus, nec adesse in posterum desinemus. Cum autem studia hæc nostra optato, quem sperabamus, sine adhuc vacua videamus, cum Propheta ingemiscere, compellimur: *Esperavimus pacem, & non est bonum, tempus medela, & ecce furor, tempus curationis, & ecce turbatio.* Quocumque enim pro Apostolici muneris nostri debito animum, curasque convertimus, ita sunt omnia, vel multiplicatis belli cladibus attrita, vel gliscentibus in dies discordiis prona in ruinam, ac spectaculum oculis nostris exhibeant semper luctuosius florentissima nuper Europæ Provinciæ, misere nunc gementes inter præsentium arummarum sensum, & metum futurarum, atque cum eisdem Prophete verbis loquamur: *Si egressus fuero ad agros, ecce occisi gladio, & si introiero in Civitatem, ecce attenuati fame.* Verum quis dedit in directionem Jacob, & Israel vastantibus? nonne Dominus ipse, cui peccavimus? Ipse profecto, quia nolimus in viis ejus ambulare, & non audivimus legem ejus, effudit super nos indignationem furoris sui, & forte bellum. Accedamus igitur cum fiducia ad Sacram Misericordiarum Domini Aram, & expiatis per veram pœnitentiam peccatis, caelestem iram placare, auctisque per Jejuniorum labores, & elemosinarum largitiones viribus orationis, divinam opem in his urgentissimis Ecclesiæ, ac Reipublicæ necessitatibus unanimiter implorare conitumur, ut ineffabilis Dei benignitas cordium contritorum holocausta in odorem suavitatis accipiens, quietem populis, ac Regibus, & Principibus Christianis arctam, & indissolubilem animorum concordiam, patremque Catholicæ fidei conjunctis viribus, & consiliis tuenda, & propaganda zelum largiri dignetur. Ecce nunc Dominici Adventus dies acceptabiles, dies salutis, qui sicuti Nos ad impensius orandum, ita divinam Clementiam ad liberalius indulgendum invitant, & spem certam faciunt consequendi veram illam, & caelestem pacem, sine qua nequit ea ipsa, quam nos afflictis rebus opem latari incessanter inquirimus, pax humana consistere. Hæc autem, ut ferventiori spiritus ardore, majorique fructu peragantur, ex præfata Romanæ Ecclesiæ omnium Matris, & Magistræ more caelestium munerum thesauros, quorum dispensationem fidei nostræ commisit divina dignatio, aperire, & larga manu erogare decrevimus.

Exhortatio ad bona opera.

Causa Jubilei.

Concessio Indulgentiæ plenissimæ.

§.1. Itaque de Omnipotentis Dei misericordia, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, ex illa ligandi, atque solvendi potestate, quam Nobis Dominus, licet indignis, contulit, Universis, & singulis utriusque sexus Christianis in Alma Urbe nostræ degentibus, qui solemnem Processioni, quam feria quinta currentis hebdomadæ (Reliqua vide Alex. VIII. Const. ed. 1689, Dec. 23, P. 1.) Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Pisc. die VIII. Decem. MDCXCIII. Pontificatus nostri Anno Tertio.

Datum Præfate Nostræ Dec. 1693. An. 3.

LXXVII.

Configmantur, & declarantur Pii IV., Pauli V.,

causidici, litigantes ipsi, ea qua à Nobis, & a supradictis prædecessoribus nostris desuper statuta, & declarata fuerunt, in unum redacta commodius, & facilius habere, ponderare, & executioni demandare valeant: Motu proprio, ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolice potestatis plenitudine, necnon de nonnullorum dilectorum filiorum, ejusdem Romane Curie Prælatorum, & Viro- rum pietate, Doctrina, prudentia, & rerum usu præstantium ad hunc effectum de manda- to nostro congregatorum consilio, præfatas Pii, Pauli, & Innocentii prædecessorum Literas hu- jusmodi, in iis, quæ cum infrascriptis nostris declarationibus, seu Decretis compatibilia sunt, tenores præsentium approbamus, confirmamus, & innovamus, illisque perpetuum, & inviola- bilis firmitatis robur adjicimus, ac ab omnibus, & singulis, quos illæ concernunt, penitus, & sub inibi contentis per contrafacientes incur- rendis pœnis, & cum omnibus inibi desuper decretis, quorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, acsi de verbo ad verbum inserti essent, haberi volumus, observari statu- imus, atque decernimus. Non intendimus tamen per relationem, seu numerationem Judicium, & Tribunalium in præinsertis dictarum Literarum Pauli, & Innocentii prædecessorum particulis, ut præfertur, confirmatis, quoquo- modo, seu in aliqua etiam minima parte rece- dere a suppressione, abolitione, & abrogatione nonnullorum ex iisdem Judiciis, & Tribuna- libus, quas in aliis nostris Anno Incarnationis præfate millesimo sexcentesimo nonagesimo se- cundo, quinto decimo Kalendas Octobris ex- peditis Literis statuimus, & ordinavimus, sed easdem suppressionem, abolitionem, & abro- gationem cum omnibus inibi contentis salvas, illas, intactas, & illibatas remanere, ac in omnibus, & singulis earum partibus inviolabi- liter, & inconcussè attendendas, observandas, & exequendas fore, & esse, omnino volumus, & mandamus.

Confirmatio
Constitutionum
prædictarum Pontifi-
cium in iis,
quæ non ad-
versantur his,
vel aliis hujus
Pontificis Co-
stitutionibus.

Causæ dictar.
Declarationum

Declarationes
super dictis Con-
stitutionibus.

§.6. Præterea ad dirimendas quotidianas controversias; quæ ex litigantium, & præcipuè succumbentium importunitate emergere solent super interpretatione præinsertarum Pii, Pauli, & Innocentii prædecessorum literarum in taxan- dis sportulis, & honorariis Judicium Delegato- rum, & Tribunalium dictæ Urbis, in ea præfer- tim parte, in qua determinatur, quod ubi cau- sâ estimationem non facile accipiat, sportulæ moderate pro rerum, & personarum qualitate juxta taxas in eisdem Literis constitutas, recipi possint, Motu, scientia, deliberatione, & po- testatis plenitudine paribus, necnon de simili dictorum Prælatorum, & Viro- rum consilio ad infrascriptas declarationes, seu sanctiones reli- giosè servandas in omnibus causis in posterum expediendis devenire decrevimus.

§.7. Et primo in Causis quarumcumque ser- vitutum urbanorum, & rusticorum prædiorum, retrahnum, seu juris congrui taxatio sportula- rum fiat ad mensuram ipsius servitutis, seu juris in litem deducti, illiusque æstimatio desumatur tantum ab eo, quod ratione dictæ servitutis, aut juris minui, seu augeri de jure solet de valore rei controversæ.

§.8. Secundo in causis adoptionum, arroga- tionum, legitimationum, filiationum, & simi-

lium sportulæ regulari debeant à valore rei pa- riter in iudicium deductæ, nempe à valore hæ- reditatis, si petatur hæreditas, à valore ali- mentorum, si petantur alimenta, & sic de aliis.

§.9. Tertio in causis præcedentiarum, alia- rumque præminentiarum, vel jurium inter privatas personas, tam Ecclesiasticas, quam sæ- culares taxatio sportularum excedere non possit aureos viginti quinque; inter Magnates vero, Collegia, Capitula, Universitates, & similes, aureos quinquaginta, vel centum, inspecta ta- men rerum, & personarum qualitate.

§.10. Quarto in Causis Jurispatronatus, si lis sit inter præsentatos sportulæ nullum recipiant augmentum, etiam si Patroni sint in causa, adherendo, seu assistendo eorum præsentatis, ubi vero Patronus, seu Patroni interierint apud acta pro canonizatione eorum juris in petitorio, tunc quoties in sententia sequatur petita canoniza- tio, valor sportularum commensuretur a valore Beneficii; idemque servetur in causis, in quibus agatur de jure instituendi, eligendi, nominandi, seu conferendi unum, aut plura beneficia, vel alio jure simili.

§.11. Quinto in Causis alimentorum, pen- sionum Ecclesiasticarum, atque in aliis juribus vitalitiis, æstimatio sportularum fiat juxta men- suram. *Text. in Leg. Hæreditat. 68. ff. ad Leg. Falcid.*

§.12. Sexto in Causis, in quibus agatur de jure decimandi, quotizandi, aut perpetuo exi- gendi aliquam annuam præstationem, sive in re, sive in pecunia, non excedatur in exigendis spor- tulis taxa, seu æstimatio, quæ corresponderet capitali ipsius annuæ præstationis, nulla habita ratione ad annuas præstationes, seu fructus de- curfos lite pendente.

§.13. Septimo ubi pendente iudicio coram Judice Ordinario supervenerit commissio, ut ille procedat de, seu cum Voto Rota, sive alterius Tribunalis, vel Congregationis, tunc idem Judex Ordinarius in prolacione sententiæ aliquas sportulas accipere non possit, si vero fuerit Judex delegatus, sportulæ ab ipso accipiendæ non excedant aureos decem.

§.14. Octavo eandemque mensuram scuto- rum decem auri excedere non valeat quilibet Prælati, aut Judex Ordinarius dictæ Romane Curie in Causis vere delegatis, seu commissariis, etiam si fuerit S.R.E. pro tempore Camera- rius in Urbe, ejusque Districtu Vicarius in spi- ritualibus Generalis, præfate Urbis Guberna- tor, Causarum Curie Camere Apostolice Ge- neralis Auditor, dictæ Urbis Senator, vel dictæ Camere Thesaurarius Generalis, sub prætextu, quod agatur de re magni valoris, aut quod ita in eorum Tribunalibus passim, vel pluries ser- vatum fuerit.

§.15. Nono hoc idem servetur in Causis commissis Congregationi plurium Prælatorum, vel cum, seu de ejusdem, sive eorundem Voto, nam licet Causæ sint de majoribus, non possunt tamen à singulis accipi majores sportulæ, quam scutorum decem auri.

§.16. Decimo si fuerit inter Partes concor- datum, aut alio modo recessum a lite, etiam ab altera partium, per viam tamen pære, & libere renunciationis in qualibet Instantia, & in quacumque parte Judicii ante sententiam diffi- nitivam, non possunt litigantes ullo modo compelli

Instituuntur Ju-
dex in causis
de Sportulis.

Clausula.

PELLI ad expediendam Sententiam, seu ad sol- vendas sportulas.

§.17. Undecimo hujusmodi declarationes respectu serventur tam in Rota quam in Ca- mera, aliisque quibuscumque Tribunalibus, & Judiciis præfate Urbis quibus ex Constitutio- nibus Apostolicis, aliisque ordinationibus non est prohibitum accipere posse sportulas, seu propinas.

§.18. Duodecimo pro declaratione reforma- tionum, seu Literarum Pauli, & Innocen- tii præfatorum utrobique sub titulo de sportulis, seu propinis, volumus, & decernimus, quod nullus Judex Ordinarius Urbis præfate in Causis, & negotiis, in quibus agatur de executione, & verificatione Decretorum nostrarum Congregationum, quidquam prorsus accipere valeat ratione sportularum, etiam a sponte dare vo- lentibus, neque in causis, & negotiis prædictis liceat Notariis conficere regestra, sed omnia tam a Judicibus, quam a Notariis expleantur jure Ordinario prout in ceteris Causis, & negotiis eorum Tribunalis.

§.19. Tertiodecimo postremo ubicumque in hac sportularum materia quæstio aliqua emer- serit super interpretatione, declaratione, aut executione præsentium, & præfatarum Litera- rum, ut præfertur confirmatarum, Pii, Pauli, & Innocentii prædecessorum standum esse sancimus Judicio, & declarationi dicti Gubernatoris Urbis, & duorum digniorum in ordine succe- dentium ex Congregatione reformationis Tri- bunalium dictæ Urbis, qui si ita videbitur pos- sint etiam Votum ejusdem totius Congregatio- nis exquirere, omni alio recurfu, & appella- tione sublatis.

§.20. Decernentes easdem præfatas Lite- ras, & in eis respectu contenta quæcumque, etiam ex eo quod omnes, & singuli supradicti, ac alii quicumque in præmissis quomodolibet jus, vel interesse habentes, seu habere præten- dentes, cujusvis status, gradus, ordinis, præ- eminentiæ, vel dignitatis, seu alias specifica, & individua mentione, & expressione digni ex- istant iisdem præmissis non consenserint, nec ad ea vocati, seu auditi fuerint, tamen si suorum Indultorum, & privilegiorum vigore consentire, seu vocari, & audiri semel, vel pluries quoquo modo debuissent, aut ex alia quantumvis juridi- ca, & privilegiata Causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauso, ullo un- quam tempore de subreptionis, vel obreption- is, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostre, vel interesse habentium consensus, alioque quo- libet etiam quantumvis magno, ac formali, & substantiali defectu notri, impugnari, infringi, in controversiam revocari, ad terminos juris reduci, seu adversus illas apertionis oris, resti- tutionis in integrum, aliudve quodcumque Juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari nullatenus posse, sed easdem Lite- ras semper, & perpetuo validas, firmas, & ef- ficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere debere, & ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore quoadocumque, & quomodocumque spectabit, inviolabiliter observari.

§.21. Sicque, & non aliter per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cau- sarum Palatii Apostolici Auditores, & dictum

S.R.E. Camerarium, aliosque Cardinales etiam de Latere-Legatos, necnon Camera præfate Præsidentes Clericos, aliosque Officiales, & Ministros, ceterosque quoslibet quacumque auctoritate, præminentia, & potestate fun- gentes, & functuros, sublata eis, & eorum cui- libet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, judicari, & definiri debere. Irritum quoque, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter con- tigerit attentari.

§.22. Non obstantibus, quatenus opus sit, nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de jure quæstio non tollendo, aliisque omnibus, quæ præfati Pius, Paulus, & Innocentius prædeces- sores in memoratis eorum Literis respectu vo- luerunt non obstat, ac præmissis circa ea, quæ præsentibus adversantur, aliisque Constitutioni- bus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon qui- buscumque etiam præfatorum Tribunalium De- cretis, Statutis, usibus, styliis, & consuetudinibus etiam immemorabilibus, etiam Juramen- to, confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis; privilegiis quoque, & In- dultis, & Literis Apostolicis quibuscumque sub quibusvis tenoribus, & formis, ac cum quibus- cumque etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis Decretis etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine simili- libus, & consistorialiter, ac alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, editis, ac etiam pluries, & quantumcumque vicibus confir- matis, innovatis, & approbatis. Quibus omnibus, & singulis etiam si pro illorum suffi- cienti derogatione de illis, eorumque totis te- noribus specialis, specifica, expressa, & indivi- dua, non autem per clausulas generales mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, te- nores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita obser- vata exprimerentur, & infererentur, iisdem præsentibus, pro plene, & sufficienter expressis, insertis, servatis, & specificatis habentes, illis alias in suo robore permanens, ad præmissorum effectum specialiter, & expresse, plenissime, & amplissime derogamus, & derogatum esse volumus, & mandamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§.23. Nulli ergo omnino hominum liceat paginam hanc nostrarum approbationis, confir- mationis, innovationis, voluntatum, Statuto- rum, Decretorum, mandatorum, sanctionis, & derogationis infringere, vel ei ausu temera- rio contraire. Si quis autem hoc attentare præ- sumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sex- centesimo nonagesimo tertio, pridie Nonas De- cembriis, Pontificatus nostri Anno Tertio.

LXXVIII

Confirmatur Decretum Congregationis parti-
cularis super concessione Indultorum susci-
piendi Ordines extra tempora.

Dat. 13. Oct.
1693. An. 3.

V u 2

Lxxxi.

inde vero supra, centum aureos pro sportulis cuiuscumque sententiæ diffinitivæ dumtaxat, ut præfertur, accipere valeant. Si vero Causa aestimationem non facile accipiat, sportulæ moderate pro rerum, & personarum qualitate iuxta taxas prædictas, recipi possint. Nec aliquid ultra non solum ipsis Auditoribus, sed nec eorum familiaribus, vel consanguineis, aut aliis quibusvis personis directe, vel indirecte quovis quaesito colore, vel ingenio, exceptis esculentis, & poculentis, quæ triduo consumi possint, ipsarum sententiarum, aut Auditorum intuitu præfari possit. Quas quidem sportulas iuxta Taxam prædictam apud Notarium Causæ post subscriptam Sententiam, & Notario traditam, & non antea, deponi, & Auditori consignari volumus, quodque Notarius depositionem, & consignationem huiusmodi in actis notare, & specificare teneatur.

§.2. Similiter idem Pius prædecessor in aliis suis literis super reformatione Tribunalis Auditoris Causarum Curie Camerae Apostolicæ sub Datum Anno Incarnationis præfate millesimo quingentesimo sexagesimo secundo, quarto nonas Junii infra scriptis verbis reassumpit in memoratis Pauli prædecessoris literis sub titulo de Auditore Camerae, & ejus Tribunalis ita fancivit. In Causis Ordinariis Auditor prædictus, seu ejus in Civilibus Locumtenens non recipiat sportulas, neque Notarius aliquid pro nota Sententiæ, se in Causis Commissariis, & declaratoriis contumacialibus tantum. Et ibi: In Causis, quæ ordinariæ secundum Auditoris facultates in ejus Tribunali introductæ fuerint, vel introduci potuerint, sive post ceptam Causam superveniat commissio, sive ante impetrata sit, sive in prima, sive in ulteriori instantia, nulla in re augeat impensam, sed quoad hoc habeatur semper Causa pro ordinaria, ita ut etiam ratione Sententiæ neque Notarii, neque Judices qui propterea accipiant ultra id, quod accipere potuissent, si commissio non adesset. Permittimus tamen ejus in Civilibus Locumtenenti in Causis per Commissionem ab initio introductis etiam sui natura ordinariis, ob magnam laborum assiduitatem, & emolumentorum tenuitatem sportulas moderatas iuxta præsentem Constitutionem recipere. Declarantes nihilominus in reliquis omnibus Causis intelligi ordinarias, nec Notarios quidquam amplius exigere posse, aut debere, quam in aliis ordinariis permillum est.

§.3. Itidem memoratus Paulus prædecessor in præfatis ejus literis super reformatione Tribunalium Urbis ad alias infra scriptas determinationes in materia sportularum devenit, sub titulo scilicet de Capitulo, & ejus Officialibus per hæc verba, Capitaneus Appellationum pro revocatione, seu moderatione quarumcumque Inhibitionum sportulas nullo modo accipiat; sub titulo vero de Judicibus Criminalibus Urbis, ut infra: Judices criminales Urbis, seu Locumtenentes, & eorum subditi, quibus certum a Nobis constitutum salarium est, illo contenti, nihil prorsus aut pecuniæ, aut alterius cuiuscumque rei etiam minimæ quantitatis a quoquam etiam sponte dante accipiant, neque pro sportulis, seu propinis sententiarum, vel pro Decretis, absolutionibus, aut relaxationibus quibuscumque in quibuscumque causis etiam delegatis, & Commissariis, neque quovis alio

A laudatis Pæ
eibus idem
factum fuit
respectu Au-
ditoris & Tri-
bunalis Ca-
meræ.

A præd. Pau-
lo V præfer-
pæ fuerit
Sportula Tri-
bunalibus Ca-
pitoliis, causa-
rum criminale-
lium, & civi-
lium.

modo, titulo, vel nomine etiam muneris, vel regaliorum, quamvis esculentorum, vel poculentorum, etiam in casibus aliquo de jure, vel quacumque Constitutione permillis, sub privationis Officii, & inhabilitatis in posterum ad quodlibet iudicandi munus, & aliis nostro, & successorum nostrorum arbitrio infligendis poenis. Camerarius, Thesaurarius, & Præfides Camerae, item Hospitalium, Confraternitatum, ac aliorum locorum Piorum, seu Collegiorum Rectores, & alii quicumque habentes in Urbe Jurisdictionem criminalem, & facultatem Judices deputandi, non deputent in criminalibus causis alios Judices, quam aliquem ex Ordinariis sibi bene visum, qui nullas debeat recipere sportulas, ut supra sancitum est. Rursus sub titulo de Judicibus in Causis civilibus: Mandata de manutentione in possessorio summariorum nullus Judicum det, nisi per viam Decreti, non autem Cedula, nec quidquam sportularum, aut propinæ pro eis etiam a sponte dantibus accipiat. Denique sub titulo de sportulis, seu propinis: Nullus Judicum Ordinarius Urbis, & Romanae Curie cuiuscumque dignitatis etiam speciali nota dignus in causis civilibus Ordinariis ratione sportularum, seu propinarum aliquid prorsus accipiat etiam a sponte dare volentibus. In Commissariis autem pariter civilibus, ubi de summa scutorum viginti quinque agitur, & infra nihil prorsus. A viginti quinque usque ad centum inclusive scuta tria. A centum usque ad ducentum scuta sex: A ducentum usque ad quamcumque summam scuta decem, & non ultra. Pro quacumque sententia declaratoria ob non paritionem Monitorii in contumaciam, non ultra Julios septem cum dimidio. Pro declaratoria in vim literarum, aut alias habentes vim diffinitivæ, si summa sit certa, accipiant iuxta taxam prædictam, si vero incerta, sed agatur ad ipsarum literarum executionem, accipiant iuxta Causam, & personæ qualitatem, dummodo non ultra quinque aureos. Pro quacumque interlocutoria, sive Decreto ante sententiam diffinitivam, nihil omnino. Similiter & pro Decreto mandati de manutentione, item Decreto moderationis inhibitionis, & multo magis pro Decreto taxationis expensarum nihil omnino recipiatur. Capitaneus autem Appellationis Curie Capitolii recipiat sportulas iuxta ab Urbis statuta, non tamen in casibus sibi hac Constitutione interdictis. At prædictas sportulas, sive propinas, ut supra, taxatas Judicibus non nisi de manibus Notarii Causæ, & sententia prius ab ipsis subscripta accipere ullo modo liceat, debeantque propterea Notarii librum habere, in quo dictas sportulas, seu propinas notent, cum pro Judicibus deponunt, ubi cum postea lata sententia Judici persolvuntur, ipse Judex manu propria notato deposito subscribat, se illum recepisse, quæ sic, ut supra Judici data, deinceps inter expensas litis taxandas, ac rescindendas omnino ponatur, & victori rescietur, usum quocumque contrario non obstante.

§.4. Postremo recol. mem. Innocentius Papa XI. etiam prædecessor noster in suis super confirmatione Decretorum Congregationis reformationis Tribunalium Urbis anno præfate Incarnationis millesimo sexcentesimo octogesimo nono: quarto Kalendas Julii expeditis literis, inter alia Decretum ejusdem Congregationis sub titulo de spor-

Tandem ab
Inn. XI. con-
firmatum fuit
Decretum Co-
gregationis
de Sportulis
Judicum Or-
dinariorum,
& Commissa-
riorum.

sportulis, vel propinis, confirmavit, & inviolabiliter servari mandavit, cujus Decreti tenor sequens est. Cum inter cætera, quæ disponuntur per Constitutionem scilicet mem. Pauli V. super reformatione Tribunalium, illud præsertim enixe præcipiatur, ut nullus Judicum Ordinarius Urbis, & Romanae Curie cuiuscumque dignitatis, etiam speciali nota dignus in causis civilibus ratione sportularum, seu propinarum aliquid prorsus accipiat etiam a sponte dare volentibus. In Commissariis autem pariter civilibus, ubi de summa scutorum viginti quinque agitur, & infra, nihil prorsus a viginti quinque supra usque ad centum inclusive scuta tria, a centum usque ad ducentum scuta sex: A ducentum usque ad quamcumque summam scuta decem, & non ultra. Aliqua vero litigantium querelæ ad aures Sanctissimi pervenerint adversus ejusdem Constitutionis in hac parte inobservantiam. Idcirco de ejus mandato, re mature, ac pluries examinata, decretum, & declaratum fuit, præfate Constitutionem prohibentem sportulas Judicibus Ordinariis, in omnibus Judicibus, qui non sunt vere Commissarii, observari debere iuxta universalitatem literæ, ac verborum, quacumque limitatione, vel interpretatione, sive argumento, aut contraria consuetudine sublatis, ac rejectis, Judices vero Ordinarios esse omnes illos, qui sint deputati ad aliquam universitatem, vel aliquod genus causarum, adeo ut Commissarii sint solum illi, qui per Commissionem specialem deputati sunt ad certas, & particulares causas, istosque teneri pariter observare dictam Constitutionem, ut summam propinarum per eam taxatas nullatenus excedere, atque plus exigere valeant. Ut autem omnis dubitandi, vel contraveniendi occasio tollatur, censuit Congregatio exprimere, & recensere, quinam sint Judices Ordinarii Urbis, & Romanae Curie, iique sint infra scripti, aliis non exclusis, quatenus adfint, eis tamen nullatenus præjudicatum censetur quoad illas sportulas, vel propinas, quæ expresse, ac literaliter, non autem per argumenta, vel illationes, & interpositiones, aut per subauditum intellectus eis deferuntur, ac tribuuntur per eandem Constitutionem Pauli V., sive per privilegia, & concessionem Apostolicas particulares, non autem per consuetudinem, iique sunt sequentes, cum declaratione, quod per descriptionem non censetur status Ordo aliquis, nec alicui præjudicatum. Dominus Cardinalis Camerarius, ejusque Auditor, & Judices deputati etiam in criminalibus. Dominus Cardinalis Vicarius, ejusque Vicegerens, & Locumtenens, alique Judices ab eo deputati. Domini Cardinales Archiepiscopi trium Basilicarum Patriarchalium, eorumque Vicarii, & Auditores, alique deputati. Domini Cardinales Titulares in eorum Titulis Urbis, & in sex Episcopatibus, eorumque Vicarii, Auditores, & alii deputati. Domini Cardinales Protectores Collegiorum, Monasteriorum, Hospitalium, & Locorum Piorum, eorumque Auditores, & alii Judices, & Deputati. Dominus Gubernator Urbis, ejusque Locumtenentes, ac Judices civiles unus, vel plures &c. Dominus Auditor Camerae, ejusque Locumtenentes, & Judices deputati. Dominus Senator Urbis, ejusque Colaterales, Capitaneus appellationum, & alii deputati. Dominus Thesaurarius Generalis, ejus-

que Auditor, alique Judices ab eo deputati etiam in criminalibus. Domini Præfides, & Præfeti respective Viarum, Græciæ, Zecchæ, Riparum, Annonæ, Archivii, & carcerum, eorumque Auditores, alique deputati. Dominus Præfectus Sacri Palatii Apostolici, ejusque Auditor, & Locumtenens, & alii deputati tam quoad Palatinos, quam quoad Tusculum, & Arcem Gandulphi, & Villas. Dominus Commissarius Armorum, ejusque Auditor, vel alii deputati. Dominus Judex, vel Auditor Confidentiarum. Judex Fabricæ S. Petri. Judex militum. Judex Castri S. Angeli. Judex Trireremium, seu Classis Maritimæ, Assessores Adilium, seu Magistrorum viarum, Consulium Agriculture, Camerarii Riparum, Protomedici, & Consulium Artium, vel Mercatorum, & Dohanarum. Ea declaratione adjecta, quod hujusmodi dispositio locum habeat etiam si dicti Judices, seu deputati procedant in gradu recursum, seu in secundis, vel aliis instantiis, quæ præfatis Tribunalibus competenter. Omnesque præfatos, & alios Judices Ordinarios ad normam ejusdem Constitutionis adhuc esse tales, atque in præfata prohibitionem comprehensos esse, quamvis eis commissio superveniat, vel quod eis injungatur, ut procedant de, vel cum Voto Rotæ, sive alterius Tribunalis, vel personæ, aut quod procedere profiteantur pro executione Literarum Apostolicarum sive in vim cuiuscumque deputationis generalis, & quoties non sit expressa, & specialis deputatio ad certas, & particulares causas, unde dici valeant veri commissarii, ut supra, salva tamen quoad Auditorem Camerae dispositione dictæ Constitutionis Pauli V. in titulo de Auditore Camerae, §. Permittimus tamen. Atque alias quidquid etiam sponte solum esset, illicitum censeri debeat; ideoque tam Judices, quam Notarii recipientes incurrere censentur poenas inflictas per Constitutiones Apostolicas, neque ita solum veniat sub condemnatione, & taxa expensarum, quinimo, ut eisdem qui solverunt competat repetitio tam à Judice, quam a Notario ad eorum electionem, absque eo quod aliqua consuetudo in contrarium ullo unquam tempore induci valeat, & quam irritam, cassam, & reprobam esse decretum, & declaratum fuit. Quodque illi Judices tam Ordinarii, quam Commissarii, quibus per eandem Constitutionem Pauli V., vel per speciale indultum conceditur, posse exigere sportulas, ut supra, non possit in tota causa exigere, nisi unam propinam iuxta taxam, ut supra quamvis plures essent personæ in causa, adeo ut si victoria ambas, vel plures partes tangat, omnes proportionabiliter, & pro rata concurrant ad dictam unam propinam solvendam, neque divisio sententiarum, vel punctorum, eorumque reservatio in hoc quidquam suffragari valeat, adeo ut idem Judex in eadem causa unam tantum propinam percipiat. Hactenus Decretum in præfatis Innocentii prædecessoris Literis confirmatum.

§.5. Cupientes itaque tot litigantium ad Urbem præfate consuetudinem indemitati etiam in hac parte uberius consulere, ac controversias, & gravamina circa hujusmodi sportulas, quantum Nobis ab alto conceditur, dirimere, & arcere, necnon totius Curie Romanae decori, & dignitati plenius prospicere, ut illius Judices, & causi.

Causæ dictæ
Confirmatio-
nis.

Inn. XI Const. ed: 1686, Jan: 30, P. 10 agit de ordinatis cum falsis dimissis. Et hujus Pontificis Const. ed: 1694, Nov: 4, P. 3 de ordinationibus alienorum Subditorum.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Causa Decret. Ad perpetuam rei memoriam. Sanctissimus Dominus Noster Innocentius Papa XII. pro pastoralis suo in commissum sibi Gregem Dominicum zelo, ac tuenda disciplina Ecclesiastica studio prospicere volens, ne Indulta suscipiendi extra tempora a jure Statuta Ordines nimis facile concedantur, Congregationi particulari Eminentissimorum Dominorum Cardinalium Carpinei, Casanatis, Marefcotti, Colloredi, Panciatici, & Albani, necnon Illustrissimorum Dominorum Sperelli, Ciampini, Sacripantis, meique Secretarii infra scripti specialiter deputata expendendas commisit causas, ex quibus prefata Indulta tribui solent, & Sanctitati Suae referri posset, quae ratio deinceps in eunda, modisque adhibendus videretur in concessione similium Indultorum.

Decretis Congregationis. S. 1. Quae quidem Congregatio in Aedibus prefati Eminentissimi Carpinei die 10. Novembris, atque iterum 7. Decembris Anni currentis habita, re mature discussa, censuit Indulta hujusmodi, si Sanctissimo placuerit, concedi posse ex causis infra scriptis, videlicet. S. 2. Ut quis Beneficio, vi cuius arctatur ad Presbyteratus Ordinem suscipiendum, vel alteri etiam perpetuo Beneficio, quod obtinet, vel Capellaniam ad vitam sibi concessa per seipsum inservire possit. Ob penuriam Sacerdotum in illis partibus, vel in Monasterio pro Regularibus. Ob solatium Patris, vel Matris, dummodo quinquaginta etatis annos excedant, & Orator saltem per triennium in Clericali habitu honeste, & laudabiliter vixerit. Item concedi posse censuit eadem Indulta Referendariis utriusque Signaturae, Familiaribus Summi Pontificis, Canonice Cathedralis, vel etiam Collegiate Ecclesiae, eorumque Coadjutoribus, Magistris, seu etiam Baccalareis in Sacra Theologia; Doctoribus utriusque, vel saltem Canonici juris, Licentiatibus, dummodo singulos prefatos gradus in publica, & approbata Universitate obtulerint. Iis etiam, qui saltem per triennium sedulam Theologiae studiis operam navaverunt, ac tandem vigesimum sextum etatis annum excedentibus, si per triennium in Clericali habitu honeste, & laudabiliter vixerint.

Quibus concedenda praedicta Indulta. S. 3. E contra censuit non expedire, ut eadem Indulta concedantur ex eo, quod quis Diaconus, Subdiaconus, Literarum Apostolicarum Scriptor sit, seu Magister in Artibus, nobilis, aut praesens in Curia, vel quod Philosophiae cursum absolverit, aut alicui Ecclesiae adscriptus fuerit, ad cuius servitium Titulum ex Apostolico Indulto Clerici ordinari possunt, aut onus Missarum non tamen ex Beneficio Ecclesiastico proveniens, habere se doceat. Insuper censuit Indulta hujusmodi esse deneganda iis qui aliqua dispensatione indigent impedimenti ex eorum delicto provenientis; & Sede Episcopali vacante infra annum a die vacationis minime danda iis, qui Beneficii Ecclesiastici recepti, seu recipiendi occasione arctati non fuerint.

Quibus vero deneganda. S. 4. Item nunquam concedenda pro festis diebus continuis, sed semper pro interpolatis aliquo temporis spatio arbitrio Episcopi definiendo.

S. 5. Denique censuit Episcopos omnes, ac etiam Apostolicos Nuncios, & Legatos Literis in forma Brevis circularibus admonendos, de crevisse Sanctitatem Suam Indulta praedicta non ita passim, sed ex certis tantum, legitimisque causis concedere, nec Episcopos ad eorum executionem adstringere, sed illam semper ipsorum arbitrio, onerata eorumdem conscientia, relinquere. Item per eadem Indulta licentiam non tribui promovendi quempiam ad Patrimonii Titulum, nisi ad normam Concilii Tridentini Sess. 21. Cap. 2., Eos vero omnes, qui ab Apostolica Sede facultatem obtinent conferendi Ordines extra tempora, vel aliis respective tribuendi licentiam, ut conferant, maxime carere debere, ne praescriptis sibi in iisdem facultatibus limites cuiusvis consuetudinis, aut exempli praetextu transgrediantur.

S. 6. Haec autem omnia, & singula supra scripta Decreta, audita ex me integra eorum relatione, Sanctissimus Dominus Noster laudavit, & approbavit, ac tam in Dataria, & Secretaria Brevium, quam a ceteris omnibus Ministris, & Officialibus Curiae, ad quos pertinet, perpetuo, & inviolabiliter servari mandavit, sublata omnibus quacumque facultate praedicta Indulta aliter, quam ad formam eorumdem Decretorum in posterum expediendi. Hac die 14. Decembris 1693.

LXXIX. Conceduntur Indulgentiae perpetuae Hospitiis pauperum, ac Congregationibus Charitatis erectis, & erigendis.

Confi: ed: 1693, Mij: 23, P. 2 concessa fuit Indulgentia plen: per: Hospitio Pauperum invalidorum de Urbe. Et similis Indulgentia conceditur Hospitali SS. Salvatoris ad SS. Sanctorum Urbis Confi: ed: 1694, Jan: 5, P. 3.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

CUM autem inter gravissimas multiplicemque curas, quibus ex Sacrosancti Apostolatus humilitati nostrae divinitus commissi debito incessanter urgemur, illa praecipue animum nostrum angat sollicitudo, quam de pauperum, & egenorum necessitatibus tum spiritualibus, tum temporalibus sublevandis corde jugiter versamus; ac proinde quemadmodum, ne quisquam indigens, aut mendicus esset inter nos, ejus auxilio adjuti, cujus oculi in pauperem respiciunt, quemque Electis suis in novissimo die dicturum credimus: quandiu feceritis uni ex his Fratribus meis minimis, mihi fecistis, non ita pridem Hospitium Apostolicum Pauperum invalidorum in Alma Urbe nostra, ex qua bonorum Operum exempla in omnes Christiani Orbis partes promanant, ereximus, & instituimus, ita similiter ubique locorum, & gentium, ac praesertim in reliquis Civitatibus, & locis temporalibus S.R.E. Ditionis, ejusmodi Hospitia, per

Item pro quibus diebus, qua de Causa, & quomodo concedenda.

Confirmatio relati Decreti.

Dar. 18. Deca 1693. An. 3.

Causae hujus Concessionis.

INNOCENTIUS Duodecimus An III.

Ad perpetuam rei memoriam.

per que eorumdem Pauperum animae, & Corporis saluti opportune consulatur, seu saltem pias quasdam Congregationes Charitatis nuncupatas, ubi scilicet istae ad rectam, ac salubrem ipsorum Pauperum directionem, & curam sufficere videbuntur, erigi, ac institui: scubi vero, benedicente Domino, Hospitia, seu Congregationes hujusmodi erecta, seu erectae, & instituta, seu instituta fuerint, conservari, & augeri summo opere cupiamus, atque ad id tum Venerabilium Fratrum Archiepiscoporum, & Episcoporum, aliorumque Ecclesiarum Praelatorum, & Ordinariorum, tum dilectorum filiorum nostrorum, & Apostolicae Sedis de Latere Legatorum, necnon Praesidentium, & Gubernatorum Provinciarum, Civitatum, Oppidorum, & Locorum quorumcumque Nobis, & dictae Sedi tam mediate, quam immediate subsectorum zelum, vigilantiam, & pietatem, datis ad eos iussu nostro Literis, excitare, atque urgere potissimum curaverimus: hinc est, quod nos illius, qui mendicus, & pauper dici non abhorruit, & propter nos egenus factus est, cum esset dives, ut ejus inopia nos divites effemus, vices, licet immeriti, gerentes in terris, ut Christifideles ubicumque existentes eo alacrius tam pium, ac salutare opus in Pauperum praedictorum utilitatem promoveri conitauerint, quo spiritualium gratiarum, quarum Dispensatores a Domino constituti sumus, muneribus uberius noverint se receptos, paternae charitatis studio providere cupientes, de Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, omnibus, & singulis Hospitiis, seu Congregationibus hujusmodi ubivis tam haecenus canonice erectorum, seu erectarum, quam in posterum quandocumque canonice pariter erigendorum, seu erigendarum Deputatis, aliisque quocumque nomine nuncupatis Ministris, & Officialibus, die, quo sua respective Ministeria, seu Officia susceperint, si vere poenitentes, & confessi Sanctissimum Eucharisticae Sacramentum sumplerint plenariam; ipsique, necnon omnibus, & singulis eorumdem Hospitiis Pauperibus, quos in Hospitiis praedictis, seu etiam in Hospitalibus Infirmorum, ob que ab ipsis Hospitiis translati fuerint, ab humanis decedere contigerit, ac Personis in Hospitiis hujusmodi inservientibus quibuscumque nunc, & pro tempore existentibus in cuiuslibet eorum mortis articulo, si vere pariter poenitentes, & confessi, ac Sacra Communione refecti, vel quatenus id facere nequiverint, saltem contriti Nomen Jesu ore, si potuerint, sin minus corde devote invocaverint, etiam plenariam. Praeterea illis vere quoque poenitentibus, & confessis, & Sacra Communione refectis, qui sui quisque Hospitii Ecclesiam, & Capellam, seu Oratorium, vel saltem majorem, vel Parochialem, seu aliam Ecclesiam suae quisque Civitatis, Terrae, Oppidi, vel loci ab Ordinaris Locorum respective designatam in duabus dumtaxat anni festivitibus per eisdem Ordinarios semel tantum pariter ad id designandis a primis Vesperis, usque ad occasum solis festivitatem hujusmodi annis singulis devote visitaverint, & ibi pro felici pii Operis hujusmodi progressu, & propagatione, ac pro Christianorum Principum concordia, haesum extirpatione, ac sanctae Matris Ecclesiae exalta-

Item Indulgentia 60. dierum.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Similem Indulgentiam vide in Constitutione praecedenti. Et aliam pro Hospitali Oppidi de S. Claudi Parisien: Diocesi: Confi: ed: 1694, Jul: 20, P. 4.

Concessio Indulgentiae Plenariae Perpetuae.

LXXX.

Conceditur Indulgentia plenaria perp. aegrotis in Hospitali SSim Salvatoris ad Sancta Sanctorum de Urbe.

Similem Indulgentiam vide in Constitutione praecedenti. Et aliam pro Hospitali Oppidi de S. Claudi Parisien: Diocesi: Confi: ed: 1694, Jul: 20, P. 4.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

EX inuncti Nobis divinitus Sacrosancti Apostolatus Officii debito Animarum saluti, quantum cum Domino possumus, consulere cupientes, omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus aegrotis in Hospitali Sanctissimi Salvatoris ad Sancta Sanctorum de Urbe pro tempore morientibus, in cuiuscumque eorum mortis articulo, si vere poenitentes, & confessi, ac Sacra Communione refecti, vel quatenus id facere nequiverint, saltem contriti Nomen Jesu ore, si potuerint, sin minus corde devote invocaverint; Plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus. In contrarium facientibus, non obstantibus quibuscumque Praesentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Datum Romae apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die V. Januarii MDCXCIV. Pontificatus nostri Anno Tertio.

LXXXI. Eximuntur Praelati Regni Neapolis a jure Camerae Apostolicae assequendi spolia, & fructus suarum Ecclesiarum, in harum tamen utilitatem convertenda.

Item Indulgentia 60. dierum.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Eximuntur Praelati Regni Neapolis a jure Camerae Apostolicae assequendi spolia, & fructus suarum Ecclesiarum, in harum tamen utilitatem convertenda.

LXXXI.

Eximuntur Praelati Regni Neapolis a jure Camerae Apostolicae assequendi spolia, & fructus suarum Ecclesiarum, in harum tamen utilitatem convertenda.

LXXXI.

Eximuntur Praelati Regni Neapolis a jure Camerae Apostolicae assequendi spolia, & fructus suarum Ecclesiarum, in harum tamen utilitatem convertenda.

INNOCENTIUS Duodecimus An III.

Ad perpetuam rei memoriam.

per que eorumdem Pauperum animae, & Corporis saluti opportune consulatur, seu saltem pias quasdam Congregationes Charitatis nuncupatas, ubi scilicet istae ad rectam, ac salubrem ipsorum Pauperum directionem, & curam sufficere videbuntur, erigi, ac institui: scubi vero, benedicente Domino, Hospitia, seu Congregationes hujusmodi erecta, seu erectae, & instituta, seu instituta fuerint, conservari, & augeri summo opere cupiamus, atque ad id tum Venerabilium Fratrum Archiepiscoporum, & Episcoporum, aliorumque Ecclesiarum Praelatorum, & Ordinariorum, tum dilectorum filiorum nostrorum, & Apostolicae Sedis de Latere Legatorum, necnon Praesidentium, & Gubernatorum Provinciarum, Civitatum, Oppidorum, & Locorum quorumcumque Nobis, & dictae Sedi tam mediate, quam immediate subsectorum zelum, vigilantiam, & pietatem, datis ad eos iussu nostro Literis, excitare, atque urgere potissimum curaverimus: hinc est, quod nos illius, qui mendicus, & pauper dici non abhorruit, & propter nos egenus factus est, cum esset dives, ut ejus inopia nos divites effemus, vices, licet immeriti, gerentes in terris, ut Christifideles ubicumque existentes eo alacrius tam pium, ac salutare opus in Pauperum praedictorum utilitatem promoveri conitauerint, quo spiritualium gratiarum, quarum Dispensatores a Domino constituti sumus, muneribus uberius noverint se receptos, paternae charitatis studio providere cupientes, de Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, omnibus, & singulis Hospitiis, seu Congregationibus hujusmodi ubivis tam haecenus canonice erectorum, seu erectarum, quam in posterum quandocumque canonice pariter erigendorum, seu erigendarum Deputatis, aliisque quocumque nomine nuncupatis Ministris, & Officialibus, die, quo sua respective Ministeria, seu Officia susceperint, si vere poenitentes, & confessi Sanctissimum Eucharisticae Sacramentum sumplerint plenariam; ipsique, necnon omnibus, & singulis eorumdem Hospitiis Pauperibus, quos in Hospitiis praedictis, seu etiam in Hospitalibus Infirmorum, ob que ab ipsis Hospitiis translati fuerint, ab humanis decedere contigerit, ac Personis in Hospitiis hujusmodi inservientibus quibuscumque nunc, & pro tempore existentibus in cuiuslibet eorum mortis articulo, si vere pariter poenitentes, & confessi, ac Sacra Communione refecti, vel quatenus id facere nequiverint, saltem contriti Nomen Jesu ore, si potuerint, sin minus corde devote invocaverint, etiam plenariam. Praeterea illis vere quoque poenitentibus, & confessis, & Sacra Communione refectis, qui sui quisque Hospitii Ecclesiam, & Capellam, seu Oratorium, vel saltem majorem, vel Parochialem, seu aliam Ecclesiam suae quisque Civitatis, Terrae, Oppidi, vel loci ab Ordinaris Locorum respective designatam in duabus dumtaxat anni festivitibus per eisdem Ordinarios semel tantum pariter ad id designandis a primis Vesperis, usque ad occasum solis festivitatem hujusmodi annis singulis devote visitaverint, & ibi pro felici pii Operis hujusmodi progressu, & propagatione, ac pro Christianorum Principum concordia, haesum extirpatione, ac sanctae Matris Ecclesiae exalta-

Datum Romae apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die V. Januarii MDCXCIV. Pontificatus nostri Anno Tertio.

LXXXI.

Eximuntur Praelati Regni Neapolis a jure Camerae Apostolicae assequendi spolia, & fructus suarum Ecclesiarum, in harum tamen utilitatem convertenda.

Hic de re plures laudantur Pontificum Constitutiones infra §§. 6. & 7. Et hujus Pontificis Constit. ed. 1693, Oct. 15, p. 3. revocantur peculiariter Indulta testandi Cardinalibus, aliisque concedi solita.

INNOCENTIUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI,

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Inscrutabili Eternæ Sapientie arcano univervi Orbis Ecclesiis, meritis licet imparibus, præfidentes, vigilis more Pastoris, in omnes agri Domini partes mentis nostræ oculos circumferimus, ut quicquid earumdem Ecclesiarum, illarumque Antistitum statui, decori, commodis, tranquillitati, & necessitati convenire censimus, ad majorem Dei gloriam, sollicitis, & beneficiis studiis promoveamus, prout rerum, locorum, & temporum circumstantiis attente pensatis, in Domino conspicimus salubriter expedire.

§. 1. Hinc dum ad Regni Neapolis Metropolitanas, & alias Cathedralis Ecclesias, ut plurimum inopes, & exiguas, utpote inter se valde propinquas, & ad magnum numerum centum, triginta quinque, comprehensis invicem unitis ascendentes, quot in pluribus, ac etiam majoribus Regnis, & dominiis non existunt, convertimus nostræ considerationis intuitum, non sine gravi animi mœrore perpendimus, pleraque earum Archiepiscopales, & Episcopales, necnon aliquorum Præfulum inferiorum, seu dignitatum, quasi Episcopalem Jurisdictionem, seu Ordinariorum jura habentium Mensas, ob Ditecesum angustias, incolarum, & agr. colarum deficientiam, Terrarum frequentiam, aliasque temporum injurias, dignitatis splendori necessariis, seu congruis carere redditibus, istosque respectu aliquarum Mensarum hujusmodi vix ad annuam summam scutorum ducentorum, vel aliam paulo majorem ascendere, & propterea præfatas Metropolitanas, & alias Cathedralis, ceteraque dictorum Prælatorum inferiorum Ecclesias illa, quam Dei Domus exposceret, majestate, & eleganti structura, necnon decenti supellectile sacra, necessariisque reparationibus indigere, Ministrorum quoque Ecclesiasticorum sufficientiam, & idoneitatem ob hujusmodi, vel inopiam, vel opulentiam desiderari, piaque opera inibi in dies decrefcere, & alicubi defecisse. Unde etiam aures benignius, & attentius porreximus querimoniis nuper ad nos pro parte Venerabilium Fratrum nostrorum Archiepiscoporum, & Episcoporum ejusdem Regni delatis a spoliatorum subcollectoribus, quibus tametsi per opportunas Sedis Apostolicæ, ejusque Officialium provisiones satis mandatum fuisse noscatur, ut viventibus Præfulibus hujusmodi a bonorum ex redditibus suarum Ecclesiarum, & multo magis aliunde per eos acquiritorum sequestratione, possessione, & occupatione prorsus abstinere, nihilominus aliqui ex iisdem subcollectoribus, suis facultatibus abutentes, nec penas, quibus in transgressores, ut par est, justitia mediante, animadverti non fuit prætermisum, reformidantes, quinimo ubi magis commiseranda fuisset inopia, vel angustia molestias, & rigorem lucri gratia multiplicantes, subse-

Causa hujus Constitutionis.

questrationis, affectationis, vel alio prætextu hujusmodi, Archiepiscopos, Episcopos, & Prælatos inferiores agritudine pressos, & in extremis etiam laborantes commodo, usu, & possessione bonorum præfatorum, vel aliquorum ex illis privare, seu aliter ipsos, ipsisque inservientes perturbare præsumperint.

§. 2. Cupientes propterea ejusmodi malis opportunum adhibere remedium, ac decori, commodis, & indigentis respectu Ecclesiarum, & Antistitum hujusmodi, istorumque in extremis, & sic de summa rerum agentium, tremendumque Dei judicium tranqullitatem quantum fieri potest, quieti, & tranquillitati in hac parte consulere; Motu proprio, ex certa scientia, & matura deliberatione nostris deque Apostolica potestatis plenitudine, ab omni, & quocumque Jure, quod ad Camera nostram Apostolicam ex antiquissima consuetudine, & Constitutionibus Apostolicis hætenus spectasse dignoscitur, percipiendi, exigendi, habendi, & assequendi omnes, & singulas quascumque pecunias, res, effectus, jura, semoventia, & bona etiam stabilia, cujuscumque pretii, valoris, speciei, qualitatis existant, per memoratos Archiepiscopos, Episcopos, & Prælatos inferiores dicti Regni, etiam ex Ordinibus Regularibus assumptos, ex redditibus, fructibus, & proventibus suarum Ecclesiarum quomodocumque vere, & proprie acquisita, Spolia nuncupata, necnon fructus naturales a solo separatos, & civiles tempore mortis perceptos, seu exactos ex redditibus præfatarum Ecclesiarum, & etiam inconsumptos, & incommixtos, non tamen pendentes, seu inexactos, specialis dono gratiæ perpetuis futuris temporibus dictos Archiepiscopos, Episcopos, & Prælatos inferiores Regni præfati omnino eximimus, & liberamus, ac exemptos, & liberatos esse, fore, & censeri volumus, & mandamus.

Exemptio prædicti Spolia, motu proprio facta.

§. 3. Ad effectum tamen, & non alias aliter nec alio modo, ut præmissa omnia, & singula ad præfatas Metropolitanas, aliasque Cathedralis, & reliquas, quibus memorati Archiepiscopi, & Episcopi, seu Prælati præfederint, illisque non indigentibus, ad Parochiales Ecclesias eorum regimini commissa spectare, ac ad eandem favorem, & in beneficium, seu utilitatem cedere, applicari, converti, seu erogari debeant.

Assignatio prædictorum spoliatorum pro præfatis Ecclesiis.

§. 4. Præfatis tamen Archiepiscopis, & Episcopis, & Prælati, ut congruos usus, applicationes, & erogationes præmissorum in beneficium, & utilitatem hujusmodi Ecclesiarum in quos, seu quas eadem præmissa applicanda, eroganda, seu exponenda esse censuerint, designare valeant, permittimus, indulgemus, & opportunam facultatem desuper concedimus, & impartimur, ac super præmissis omnibus etiam conscientiam præfatorum Archiepiscoporum, & Prælatorum, oneramus. Quod si Archiepiscopi, Episcopi, & Prælati prædicti ad hujusmodi designationem, seu dispositionem devenire noluerint, vel nequiverint, adhuc præmissa omnia, & singula ad dictas Ecclesias, ut præfertur, similiter spectare, & ad favorem, seu beneficium, usum, utilitatem earumdem Ecclesiarum, prudenti Archiepiscoporum, Episcoporum, & Prælatorum hujusmodi Successorum arbitrio, cum suorum Capitulorum scientia, & consilio con-

Eaque disponendi facultas Ordinariis eorum cedunt.

ver-

Item Capitulis facultas ea custodiendi post Prælatorum mortem.

vertenda, applicanda, & eroganda esse, fore, omnino volumus, & mandamus.

§. 5. Ad hæc Capitulis, & Canonicis dictarum Ecclesiarum, & aliis quibuscumque inhibemus, ne viventibus etiam egrotantes, & in extremis constitutos Archiepiscopos, Episcopos, & Prælatos præfatos commodo, usu, & possessione omnium præmissorum, vel aliquorum ex illis sub sequestrationis, affectationis, vel alio prætextu privare, seu illos, illisque inservientes quoquo modo perturbare, seu molestare præsumant; sed dumtaxat postquam iidem Archiepiscopi, Episcopi, & Prælati fuerint viam universæ carnis ingressi, memoratis Capitulis, eorumque Vicariis Capitularibus respectu præmissorum Inventarium, rite, & fideliter conscribendi, illaque interim assecrandi; Archiepiscopis vero, Episcopis, & Prælati præfatis Successoribus super præmissis, prout de jure inquirendi, procedendi, judicandi, & exequendi, ac cum scientia, & consilio suorum respective Capitulorum, ut præfertur, convertendi, applicandi, & erogandi omnem, & quancumque facultatem, Jurisdictionem, & auctoritatem necessariam, & opportunam respective concedimus, & impartimur.

Reducuntur ad præfentem formam alie Constitutiones, & facultates.

§. 6. Propterea Literas Apostolicas felic. record. Pauli III. Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo quingentesimo quadragésimo secundo, tertio nonas Januarii, & Pii IV. die vigesima sexta Maji Millesimo quingentesimo sexagesimo, aliorumque Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum, si quæ sunt super præmissis editas, etiam speciali, & individua nota dignas, necnon omnes, & quascumque facultates, Jurisdictiones, & auctoritates tam in genere, quam in specie, dilecto filio moderno, ac pro tempore existentibus in dicto Regno Sedis præfate Nunciis, & Collectoribus generalibus, illorumque subcollectoribus concessas in omnibus, & singulis, quæ præmissis adversantur, moderamur, reformamus, & ad limites, ac formam præsentium reducimus, & pro moderatis, reformatis, & reductis haberi volumus, & decernimus, illis alias in suo robore permansuris; sicque, & non aliter facultates, jurisdictiones, & auctoritates hujusmodi in posterum quomodocumque concedendas, observari, attendi, & exequi volumus, & mandamus; Distinctius etiam inhibentes omnibus, & singulis nunc, & pro tempore in dicto Regno existentibus subcollectoribus, seu aliis Officialibus, & Ministris, ne sub indignationis Nostræ, privationis Officiorum, aliisque gravibus arbitrariis poenis audeant quoquo modo, seu in aliqua parte præfentibus contravenire.

Excipiuntur nonnullæ Constitutiones.

§. 7. Per præfentes tamen non intendimus recol. mem. Romanorum Pontificum pariter Prædecessorum Nostrorum Pii V. super rebus sacris, vasibus, ornamentis, & paramentis Ecclesiasticis, ad Ecclesias, quibus defuncti præfederant, spectantibus, tertio Kal. Septembris anno ejusdem Incarnationis millesimo quingentesimo sexagesimo septimo, Julii III. die 26. Junii anno Incarnationis præfate Millesimo quingentesimo quinquagesimo, cum illius declarationibus, Sixti V. die prima Januarii anni millesimi quingentesimi octogésimi noni, & Urbani VIII. die 5. Aprilis anni millesimi sexcentésimi vigésimi octavi super fructibus Ecclesiarum tempore mortis Archiepiscoporum, seu Episcoporum, vel aliorum pendentibus, vel inexactis, necnon præ-

fatorum Pii IV. die 25. Aprilis anni millesimi quingentesimi sexagesimi primi, & Sixti V. Kal. Februarii anno prædictæ Incarnationis Millesimo quingentesimo nonagesimo, super dictarum Ecclesiarum fructibus pro tempore, quo illarum Sedes vacaverint, aliasque, si quæ sint, super his editas Literas Apostolicas, harum omnium, & singularum tenores circa præmissa pro expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, in aliquo immutare, infringere, seu revocare; sed eandem in suo robore, & statu quoad hæc salvas, illasas, & illibatas adhuc permanere declaramus, volumus, atque sancimus.

Clausula.

§. 8. Decernentes easdem præfentes literas, & in eis contenta quacumque, etiam ex eo, quod omnes, & singuli supradicti, ac alii quicumque in præmissis quomodolibet, Jus vel interesse habentes, seu habere prætendentes cujusvis status, gradus, ordinis, præminentie, vel dignitatis, seu alias specificæ, & individua mentione, seu expressione digni existant iisdem præmissis non consenserint, nec ad ea vocati, seu auditi fuerint, tametsi suorum Indulcorum, vel privilegiorum vigore consentire, seu vocari, & audiri semel, vel pluries quoquo modo debuissent, aut ex alia quantumvis juridica, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore Juris clauso, ullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, aut intentionis Nostræ, vel interesse habentium consensus, alioque quolibet etiam quantumvis magno, ac formali, & substantiali defectu, notari, impugnari infringi, in controversiam revocari, ad terminos Juris reduci, seu adversus illas aperiitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque Juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari nullatenus posse; sed easdem præfentes Literas semper, & perpetuo validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere debere, & ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit, inviolabiliter observari.

§. 9. Sicque, & non aliter per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, & S.R.E. Camerarium, Cardinales etiam de Latere Legatos, necnon Camera præfate Thesaurarium Generalem, & Præsidentes Clericos, præfatumque in dicto Regno Nuncium, & Collectorem, aliisque quoscumque qualibet auctoritate, præminentia, & potestate fungentes, & sancturos, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, judicari, & desiniri debere; irritum quoque, & inane, si secus super his a quoquam scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 10. Non obstantibus præmissis, & quatenus opus sit de jure quesito non tollendo, aliisque Nostris, & Cancellariæ Apostolicæ Regulis, & piæ mem. Symmachi, Pauli II., Pauli IV. aliorumque Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum de rebus Ecclesiæ non alienandis, & alienatis recuperandis, ac præfati Pii IV. de gratis qualescumque Interesse dictæ Camere concernentibus intra certum inibi expressum, tempus exhibendis, & registrandis, itaut easdem præfentes Literas ibidem exhiberi, & registrarî nunquam necesse sit, aliisque quibuscumque Apostolicis, & in Provincialibus, & in Syno-

dali-

dalibus Conciliis editis generalibus, vel speciali- bus Constitutionibus, & Ordinationibus necnon Ecclesiarum prefatarum, ac Nunciature Neap- olis, etiam juramento, confirmatione Aposto- lica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, decretis, usibus, stylis, & consuetudinibus; pri- vilegiis quoque, & indultis, ac literis Aposto- licis sub quibusvis tenoribus, & formis, cum quibuscumque etiam derogatoriarum derogato- riis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & in- solitis clausulis irritantibus, aliisque Decretis in genere, vel in specie, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, etiam consi- stentialiter, ac alias quomodolibet in contrarium premisorum concessis, ac etiam pluries confir- matis, & innovatis, & approbatis. Quibus om- nibus, & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, individua, ac de verbo ad ver- bum, non autem per clausulas generales idem, importantes mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, exprimerentur, & infererentur, iisdem presentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permanentis, ad premisorum effectum, harum serie specialiter, & expresse, plenissime, & amplissime derogamus, & derogatum esse vo- lumus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§.11. Volumus autem, ut earundem presentium Literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personae in dignitate Eccle- siastica constitutae munitis, eadem prorsus fides in iudicio, & extra illud habeatur, quae habe- retur ipsis presentibus, si forent exhibita, vel ostensa.

§.12. Nulli ergo omnino hominum liceat paginam hanc Nostrarum exemptionis, liberationis, voluntatum, mandatorum, permissionis, Indulti, concessionum, orationis, moderatio- nis, reformationis, reductionis, decreti, inhi- bitionis, declarationis, sanctionis, & derogatio- nis infringere, seu ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare presumpserit, indi- gnationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Pe- tri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incur- surum.

Datum Romae apud Sanctam Mariam Ma- jorem Anno Incarnationis Dominicae Millesimo sexcentesimo nonagesimo quarto, tertio Kal. Februarii Pontificatus nostri Anno Tertio.

LXXXII.

Dat. 16. Febr. 1694. An. 30

Confirmantur, extenduntur, & reformantur Constitutiones Gregorii XI. Sixti IV., & Julii II. super facultatibus Protectorum Ordinum Regularium.

Greg. XI Constitutio edita fuit Maji 27, P. 3. Sixti IV Const. ed. 1472, Jan. 28, P. 2. Julii II Const. ed. 1508, Octob. 15., P. 4. ab hoc Pontif. reforma- ta, & extensa fuit facultas Tribunalis vicarum de Urbe Const. ed. 1692, Nov. 28, P. 2. Et a Clem. XI Const. ed. 1709, Mar. 23, P. 9 concessa fuit jurisdictio Ecclesiastica Capellanis majoribus Exer- cituum Portugalliae.

Christifidelium, qui spretis seculi hujus ille- cebris sub suavi Religionis Jugo divini Numinis sese manciparunt obsequiis, salubriori regimini, & felicioribus in Domino progressibus, quantum Nobis ex Alto conceditur, prospicere satagentes, inter multiplices curas, quibus occurrentium rerum, negotiorumque varietati- bus obsidemur, ad illam quoque Nostrae conside- rationis aciem dirigimus, per quam hujusmodi Religiosorum Ordines S.R.E. Cardinalium pro- tectioni commissi, ita ejusdem protectionis per- fruantur subsidio, ut claustralis disciplina vigor illibatus permaneat, Institutique observantia, facta tecta servetur, ac propterea, quae curae hujusmodi Protectorum, & quae curae censura Superiorum Regularium respective, & magis apte conveniunt congrua distinctione ordinentur, seu potius, quae respectu alicujus Ordinis per Roma- nos Pontifices Praedecessores Nostros proinde de- super ordinata noscuntur, quoad illum Confir- mationis Nostrae munimine constabulantur, & quoad eundem, & alios Ordines praefatis Prote- ctoribus, sive similiter, sive dissimiliter com- mendatos, pro una, eademque regula, ad li- mites tamen presentium, pariformiter consti- tuantur. Sane licet Sanctus Franciscus de Assi- sio in ejus Regula, per Sedem Apostolicam confir- mata hisce verbis = Praecipit = Per obedientiam ad hoc injungo Ministris, ut petant a Domino Papa unum de Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus, qui sit Gubernator, Protector, & Corrector istius Fra- ternitatis, ut semper subditi, & subiecti pedibus ejusdem S.R.E. stabiles in fide Catholica paupertatem, & humilitatem, & Sanctum Euangelium Domini Nostri Jesu Christi, quod firmiter promittimus, ob- servemus = Nihilominus nonnulli Romani Ponti- fices Praedecessores Nostri Protectoris hujus- modi facultates declarandas, sineque, quibus illae concludi deberent, praescribendos esse, in Domino existimaverunt, suisque desuper editis Li- teris decreverunt.

§.1. Cum enim aliqui eorumdem Protecto- rum suam potestatem nimium extendisse dice- rentur in pluribus, ex quibus in Ordine Mino- rum graves perturbationes, & scandala fuissent exorta, felic. record. Gregorius Papa XI. Prae- decessor Noster suis sexto Kal. Junii Pontificatus sui Anno tertio expeditas Literis, ut idem Ordo in sua primava quiete permaneret, de virtu- te in virtutem iret assidue, & quibuslibet amo- tis praepedimentis, eradicatisque spinis, & tribu- lis, fructum non solum consuetum sed etiam uberiorem afferret, ad radicalem submotionem turbationum, & scandalorum hujusmodi jam exortorum, & ne orirentur in posterum provide- re, ac ejusdem Ordinis pro tempore existentibus Protectoribus transgressionis suae potestatis occasionem tollere efficaci remedio cupiens: Auctoritate Apostolica eidem Protectoribus di- strictius inhibuit, ne praesumerent quaecumque ordinata, statuta, sive disposita, aut ordinan- da, statuenda, seu disponenda per Generalia, vel Provincialia, aut Custodialia Capitula infringere, reprobare, corrigere, suspendere, aut dif-

Exordium ex causis hujus Constitutionis peticum.

Moderatio fa- cultatis Card. Protectoris pro ordine Mi- norum et Gregorio XI. facta.

pensare super his, seu contra ea, vel eorum, aliquid quomodolibet immutare, nisi contra praemissos articulos in praefata regula, ut praefatur positos, vel aliquem ipsorum existeret manifeste. Aut quemcumque Praelatum, seu Officiale dicti Ordinis, seu alicujus Locum ejusdem quocum- que nomine nuncuparetur, ponere, seu institue- re, aut deponere, destituere, seu privare, aut a suo Officio suspendere, seu impedire super ejus libero exercitio quovis modo. Aut aliquem Fra- trem Ordinis antedicti ad Lecturatum, aut quam- cumque Lecturam, seu studium, vel gradum, promovere, aut promotos ab eis removere, seu, etiam revocare. Aut de loco ad locum mittere aut mutare, sive alicui Fratrum eorumdem eun- di ad quocumque Monasterium, vel locum alium, vel domum, vel aliquam personam, li- centiam impartiri. Et ne insuper quemvis sin- gularem Fratrem memorati Ordinis de quocum- que crimine, vel delicto punire, vel a poena, seu poenitentia liberare, aut eam minuire, au- gere, vel immutare. Aut etiam alicui Fratri lo- cum, Cameram, Cellam, libros, vel alias res dicti Ordinis concedere, vel ejus illi deputare. Aut quemcumque per Praelatos ejusdem Ordinis, aut alios deputatum quomodolibet amovere. Nec etiam de rebus, aut correctione Fratrum dicti Ordinis, nisi in casibus praemissis contentis in praefata Regula, seu eorum aliquo se aliquate- nus intromittere quovis modo, itaut dictus Ordo, seu Fratres ejusdem Ordinis in nullo subes- sent futuris Protectoribus, nisi in casu, in quo ipsorum Fratrum Communitas, vel Generales Capitulum (quod abesset) a praedictis articulis, vel eorum aliquo deviasent, alioquin si secus fecissent, id decrevit irritum, & inane. Et ni- hilominus Fratres qui contra ejusmodi inhibiti- onem quidquam impetrassent, seu post inhibiti- onem ejusmodi usi fuissent etiam per alios impe- tratis, punirentur, illis poenis, quibus fuissent pro gravibus culpis secundum statuta dicti Ordinis puniendi, & nihilominus essent actibus priva- ti legitimis, & a suis, si quae habuissent suspensi officii ipso facto. Ceterum memoratus Grego- rius Praedecessor eisdem futuros Protectores hor- tatus fuit attentius, quod per facti efficaciam sic nominis sui officii procurarent effectum, ut Ordo ipse per eos non laederetur in aliquo, sed po- tius ab adversis, pro tempore forsan imminenti- bus, seu opportuno defensionis clypeo protege- retur, & a noxiis praeservaretur: sic acturi pro- vide, & aequitatis, ac modestiae limites servaturi, ut non traheretur ad noxam, quod provivum fuerat ad salutem, sed ex charitativis gestis eo- rum Ordo praefatus quietem, & consolationem perciperet, & ipsi Protectores magnum apud Deum praemium fortirentur, & super contrario non oporteret dictae Sedis providentiam aliud re- medium adhibere.

Confirmata & declarata fuit a moderatio Grego- rii XI. Sixti IV.

§.2. Successive recol. mem. Sixtus Papa IV. etiam praedecessor Noster, qui cum sibi in mino- rium constituto memorati Ordinis generalis cura, & administratio incubuisset, saluberrimum, opportunum, & necessarium dicto Ordini fuisse conspexerat, ut Protectores ultra praefixum, ab ejusdem Ordinis Regula, auctoritate non ex- tenderent, nam expertus fuerat, & viderat quanta pax, quies, utilitas, quantaque commo- dia praefato Ordini, & Fratribus ejusdem ex firma, & inconcussa praefatarum Literarum dicti

Gregorii pariter Praedecessoris observantia pro- venerant, quae, & quanta perturbationes, ja- ctura, incommoda, damna, & gravia scandala in dicto Ordine suscitata fuerant, quoties illius Protectores suae auctoritatis limites excedere at- tentantes in particularibus dicti Ordinis, & Fra- trum ejusdem causis, & negotiis se intromittere, & usurpata sibi auctoritate ea videre, cognosce- re, judicare, & decernere voluerant: cupiens, ut Religio, & Ordo praefatus, quem affectuosissi- ma charitate complectebatur, utpote quia in eo a teneris annis enutritus, & doctrina, ac regu- laribus disciplinis, & moribus institutus fuerat, quieto consistens statu, virtutibus, & meritis au- geretur, & multiplicaretur, ut Fidei Catholicae, & Christianae Republicae augmentum, & mul- tiplex, ac solidum fundamentum ex ejusdem Or- dinis Fratrum operibus, & exemplis, sapientia, splendore, ac fructuosis studiis, & praedicationi- bus provenirent, promptissimo, & liberali ani- mo uti dignum censuit, & debitum, ut ea, quae pro ipsius Ordinis quiete, pace, tranquillitate, & prosperitate a Romanis Pontificibus Praedec- soribus provide statuta, & ordinata fuerant, illi- bata perdurarent, suae approbationis munimine solidavit, interpretatus fuit, & declaravit, prout ipsius Ordinis tranquillitati conspexit salubriter expedire. Praemissa igitur dictarum memorati Gregorii Praedecessoris Literarum insertione ac praevia hujusmodi narrativa, idem Sixtus Prae- decessor, ut de cetero ipsius Ordinis professoribus omnis evagandi extra Religionem occasio tolle- retur, & vera suis Praelatis obedientia, in qua Religio verum, & solidum fundamentum, & robur consistit, exhiberetur, praefatae Ordi- nis, & Fratrum ejusdem negotia, & cause non alibi, neque per alios, quam in ipso Ordine, & per ipsius Praelatos tractarentur, agerentur, ju- dicarentur, & determinarentur, tunc existentis Generalis dicti Ordinis Ministri, ac totius gene- ralis Capituli in hac parte supplicatibus incli- natus, inhibitionem, ac Literas praefatas memo- rati Gregorii Praedecessoris auctoritate Apostoli- ca suarum tenore Literarum approbavit, & ro- bur perpetuae firmitatis obtinere debere decre- vit. Et per eas Protectori praefato pro tempore existenti, nisi in illis casibus, & articulis in Re- gula dictorum Fratrum expressis, & praefati Gre- gorii Praedecessoris Literis declaratis, neque in illis, dum non universi, sed aliqui ipsius Ordinis professores in quovis numero a Fidei unitate; Sacrosanctae Romanae Ecclesiae obedientia devia- rent, vel Regulam praefatam non servarent, sed de eorumdem deviantium, & non observan- tium Regulam correctione, aut reductione, ac aliis quibuslibet causis, & negotiis dicti Ordinis se intromitteret, inhibuit, & super contrario decrevit, & declaravit. Hortatusque fuit illum, qui ad officium Protectionis hujusmodi, quod tunc per obitum bon. mem. Bessarionis Epi- scopi Sabinensis dicti Ordinis, dum viveret, Pro- tectoris, vacabat, assumi, & deputari contigisset, & ipsius Successores dicti Ordinis Protecto- res, ac eis in virtute sanctae obedientiae districtae praecipiendo inhibuit, ne extra praedictos articu- los, & casus in Regula praefata contentos, & ex- pressos, nec etiam in illis, cum non universus Ordo, sed aliqua ipsius pars, vel speciales perso- nae errarent, ipsorum Fratres querelas audire, seu de ipsorum causis, & negotiis contra Literas,

Xx

& de